

святъ Господъ Саваотъ (Ис. VI.)
оттова и святой Боже, е возжада
душа моя къ Богу; святой крѣпкий,
— то е крѣпкому; а святой без-
смертный — то е живому. А край-
тъ помилуй насъ, то е додадено
отъ црѣквѣ-тъ.

П. Зачто прѣди да ся чете А-
постолъ-тъ и Евангеліе-то, свяще-
никъ-тъ говори: *вонмемъ, миръ,*
всѣмъ, премудрость?

О. Поучява народъ-тъ да стои
съ вниманіе и да слуша чтеніе-то
на Божественно-то писаніе и пѣя-
ніе-то на св. литургіѣ. За прѣмъ-
дрость-тъ пакъ говори не само за
онаѣ, коѣ-то ся намира въ Апо-
столскы-ты и Евангелскы-ты писа-
нія; нъ съ тыя рѣчи напомнюва ны
мѣдро и разсѣдително да гядаме
и размншляваме за тайны-ты, кои-
то ся съвршыяватъ.